

ת"פ 1718/03/20 - מדינת ישראל נגד עבד אלראוף שמאסנה

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 1718-03-20 מדינת ישראל נ' שמאסנה(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עבד אלראוף שמאסנה (עציר)

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד אסף דסקל

ב"כ הנאשם: עו"ד משה אלון

הנאשם באמצעות הטלפון

גזר דין

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן, הצדדים הגיעו להסכמה לפיה הנאשם יודה ויורשע והצדדים יהיו חופשיים בטיעוניהם.

הנאשם הודה בעבירות של קשירת קשר לעשות פשע - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, (4 עבירות), עבירה של פריצה לרכב בכוונה לגנוב בצוותא חדא לפי סעיף 413'ו' סיפא וסעיף 29 לחוק העונשין (4 עבירות), עבירה של גניבת רכב בצוותא חדא לפי סעיפים 413ב' ו-29 לחוק העונשין (3 עבירות), עבירה אחת של ניסיון לגניבת רכב בצוותא חדא לפי סעיפים 413ב', 29 ו-25 לחוק העונשין, עבירה של הפעלת מכשיר אלחוט ללא רישיון בצוותא חדא לפי סעיף 7א' לפקודת הטלגרף האלחוטי וסעיף 29 לחוק העונשין (4 עבירות), עבירה של החזקת כלי פריצה לרכב בצוותא חדא לפי סעיפים 413ז' ו-29 לחוק העונשין (4 עבירות), עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל (5 עבירות), עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה לפי סעיף 10א' לפקודת התעבורה (4 עבירות), עבירה של נהיגה ללא ביטוח לפי סעיף 2א' לפקודת ביטוח רכב מנועי (4 עבירות), עבירה של הפרעה לשוטר לפי סעיף 275 לחוק העונשין וכן בעבירה של נהיגה פוחזת של רכב לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין.

רקע ועובדות

כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום החזיק עומר אבו חדיר (להלן: "עומר") ברכב מסוג מאזדה 3 (להלן: "רכב המאזדה").

בכתב אישום זה, ה"אזור" הינו יהודה, שומרון וחבל עזה, כמשמעותם בסעיף 12א(ה) לחוק הכניסה לישראל. במועדים הרלוונטיים לכתב אישום זה, היו הנאשם ועבד שאהין (להלן: "שאהין") תושבי האזור, כאשר אין ברשותם אישור שהיה בישראל.

מספר ימים לאחר תאריך 09.01.20, קשרו הנאשם, עומר, שאהין ואחר שזהותו ידועה למאשימה, קשר לפשע שתכליתו להתפרץ ולגנוב כלי רכב מערים בישראל ולהעבירם לתחומי האזור, לשם מכירתם.

לשם קידום הקשר ומימושו הצטיידו חברי הכנופיה במכשיר מתאם OBD המשמש להנעת כלי רכב ללא שימוש במפתח מקורי, תוך עקיפת שולל ההתנעה "אימוביליזר" באמצעות התחברות לשקע הדיאגנוסטיקה שבתא הנוסעים ברכב, בנתיך מקצר לשיבוש מערכת ההנעה של הרכב, המשבש תדירים של חברת CAUTION בעל 6 אנטנות, המשבש וחוסם את אותות ותדרי הסלולר וה-GPS המשודרים ממכשירי האיתור והבקרה שהותקנו בכלי רכב הגנובים וכן אותות ותדירים המשמשים את גורמי הביטחון לרבות תדרי הקשר של משטרת ישראל, בכפפות ובמברגים.

עוד לשם קידום הקשר ומימושו, תכננו ותיאמו חברי הכנופיה את שיטת הביצוע למעשיהם באופן שבו בכל הזדמנות כמתואר באישומים להלן, הגעתם לתחומי מדינת ישראל תעשה באמצעות רכב המאזדה בו ינהג נאשם 1 או ברכב הטויוטה בו ינהג האחר והעברת הרכב הגנוב לתחומי האזור תתבצע על ידי שמאסנה שינהג ברכב הגנוב כאשר נאשמים 1 ו-2 והאחר ייסעו לפניו או בצמוד אליו ברכב המאזדה או ברכב הטויוטה וכך למעשה יובילו אותו וינווטו את דרכו אל תחומי האזור והכל תוך שחברי הכנופיה יניחו את המשבש ברכב הגנוב ויפעילו אותו זמן נסיעתם חזרה לתחומי האזור על מנת למנוע התחקות גורמי אכיפת החוק אחריהם.

בתוך כך, תכננו ותיאמו חברי הכנופיה את שיטת ההתפרצות במסגרתה ינפץ נאשם 2 חלון אחורי קטן בכל רכב גנוב באמצעות המברג, יפתח את דלתות הרכב הגנוב ויניעו באמצעות ה-OBD והנתיך המקצר.

כעולה מפרט האישום הראשון, בתאריך 17.02.20, חנה יבגני ורטינסקי את רכבו מסוג מאזדה 6 בפתח תקווה.

עומר הסיע את שאהין והנאשם ברכב המאזדה מתחומי האזור לתחומי מדינת ישראל. בשעה 22:24 לערך, התפרצו הנאשם שאהין ועומר לרכב הגנוב וגנבו אותו, כפי שיטת הביצוע ושיטת ההתפרצות המתוארות לעיל. עומר, שאהין והנאשם חיברו את המשבש לשקע המצת ברכב הגנוב והפעילו אותו, הסליקו את מתאם ה-OBD במשענת הראש של מושב הנהג ברכב המאזדה לצד מפתח חכם לרכב מסוג מאזדה ונסעו מהמקום ברכב הגנוב וברכב המאזדה.

בשעה 22:40 או בסמוך לכך, נסעו שאהין ועומר ברכב המאזדה כאשר עומר נוהג ושאהין יושב לצידו, והנאשם בעקבותיהם ובצמוד אליהם ברכב הגנוב על כביש 465 מכיוון מערב למזרח, למחסום רנתיס בואכה תחומי האזור.

הנאשם אשר הבחין במחסום משטרתי שנפרס מבעוד מועד, עקף עם הרכב הגנוב את רכב המאזדה ומשאית גרר שנסעה על הכביש תוך שהוא חוצה קו הפרדה רצוף ונוהג במהירות מופרזת שאינה הולמת את תנאי

הכביש המפותל, ביצע פניית פרסה עם הרכב הגנוב, נסע על דוקרנים שהונחו במחסום המשטרה, התעלם מקריאותיו של שוטר לעצור והמשיך בנסיעה פרועה מכיוון מזרח למערב. שוטרים שנסעו אותה עת בניידת משטרתית קראו לנאשם לעצור ודלקו בעקבותיו תוך שימוש בכריזה ואורות כחולים מהבהבים. הנאשם לא נענה לקריאותיהם ונהג ברכב הגנוב תוך שהוא סוטה לנתיב הנגדי, נסע נגד כיוון התנועה ואילץ רכב אחר לסטות לשול הדרך עד שעצר את הרכב הגנוב מרחק של כקילומטר מהמחסום המשטרה ונמלט בריצה לעבר שטח פתוח שבסמוך.

השוטרים דלקו בעקבותיו תוך שקראו לעברו "עצור משטרה" וניסו לדווח ברשת הקשר המשטרתית אודות המתרחש ולהתקשר בינם לבין עצמם באמצעות הטלפונים הסלולריים שברשותם אך ללא הצלחה נוכח פעילות המשבש, עד אשר כיבה אחד השוטרים את המשבש. מיד ובסמוך אותר הנאשם כאשר הוא מסתתר בתוך צמחייה סבוכה בשטח הפתוח. שוטר קרא לנאשם "משטרה צא החוצה", אך הנאשם התעלם מקריאותיו. שוטר אחר קרב לנאשם וניסה למשוך אותו מהצמחייה הסבוכה, אך הנאשם התנגד למעצרו וניסה להתחמק מאחיזתו של השוטר, עד אשר סייע לו שוטר נוסף ואזק את ידיו של הנאשם.

בנסיבות אלו, עת זיהו עומר ושאהין את המחסום המשטרה, ביצעו פניית פרסה עם רכב המאזדה והמשיכו בנסיעה מהירה מכיוון מזרח למערב עד לחסימה משטרתית נוספת או אז עצרו את רכב המאזדה. בחיפוש ברכב המאזדה החזיקו עומר ושאהין, בין היתר, בכפפות שחורות בתא הכפפות, במברג עם ידית שחורה אדומה בתא דלת הנוסע ובמברג עם ידית צהובה שחורה במרווח שבין בלם היד למושב הנוסע, המשמשים לפריצת כלי רכב.

אותה עת, שהה הנאשם בתחומי מדינת ישראל שלא כדין, ונהג ברכב הגנוב ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח.

כעולה מפרט האישום השני, בתאריך 16.02.20 נכנס הנאשם מתחומי האזור אל תחומי מדינת ישראל, ושהה בישראל שלא כדין.

כעולה מפרט האישום השלישי, בתאריך 09.02.20 חנה דוד ארד את רכבו מסוג מאזדה 3 בחניית ביתו בפתח תקווה. בתאריך 10.02.20, בשעה 04:40 הסיע עומר את שאהין והנאשם ברכב המאזדה מתחומי האזור אל תחומי מדינת ישראל. בשעה 06:00 לערך, התפרצו עומר, שאהין והנאשם לרכב הגנוב 2 וגנבו אותו, כפי שיטת הביצוע ושיטת ההתפרצות המתוארות לעיל. בנסיבות אלו, הרים שמאנסה את מכסה המנוע של הרכב הגנוב 2 ויחד עם שאהין חיבר את הנתיך המקצר בקופסת הנתיכים שעל גבי המנוע.

מיד ובסמוך עזבו עומר, שאהין והנאשם את המקום תוך שהנאשם נוסע ברכב הגנוב 2 נגד כיוון התנועה. בשעה 06:28 נסעו עומר ושאהין ברכב המאזדה והנאשם ברכב הגנוב 2 על כביש 465 מכיוון מערב למזרח דרך מחסום רנתיס אל תחומי האזור.

הנאשם נהג ברכב הגנוב 2 ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח.

כעולה מפרט האישום הרביעי, בתאריך 09.02.20, בשעה 20:20 הסיע האחר את הנאשם ושאהין ברכב

הטיוטה מתחומי האזור אל תחומי מדינת ישראל.

בשעה 20:30 לערך, חנה ציון ינאי את רכבו מסוג מאזדה 3 בחניית אולם אירועים במודיעין. בין השעות 20:30 ל-23:00, התפרצו הנאשם, שאהין והאחר, בצוותא חדא, לרכב הגנוב 3 וניסו לגנוב אותו בצוותא חדא, כפי שיטת הביצוע ושיטת ההתפרצות המתוארות בחלק הכללי. בשעה 23:00 או בסמוך לכך, שבו שאהין והאחר ברכב הטיוטה לתחומי האזור.

בנסיבות אלו, איבד הנאשם את דרכו ביציאה מהעיר מודיעין. הנאשם ניסה להתקשר לשאהין ולאחר אך ללא הצלחה נוכח פעולת המשבש.

נוכח האמור לעיל עצר הנאשם את הרכב הגנוב 3 בצד הכביש במודיעין, התרחק מהרכב והתקשר לשאהין והאחר שהנחו אותו לנטוש את הרכב הגנוב 3 ולשוב לתחומי האזור בגפו. הנאשם השיב שאינו יודע את הדרך חזרה ובתגובה שבו שאהין והאחר לאסוף את הנאשם חזרה אל תחומי האזור.

הנאשם שהה בתחומי מדינת ישראל שלא כדין ונהג ברכב הגנוב 3 ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח.

כעולה מפרט האישום החמישי, בתאריך 28.01.20 חנתה שרון בן שיה את רכבה מסוג מאזדה CX בחניית ביתה בפתח תקווה. בתאריך 29.01.20, בשעה 04:25 הסיע עומר את שאהין והנאשם ברכב המאזדה מתחומי האזור אל תחומי מדינת ישראל.

בין השעות 04:25 ועד 07:26, התפרצו עומר, שאהין והנאשם בצוותא חדא לרכב הגנוב 4 וגנבו אותו כפי שיטת הביצוע ושיטת ההתפרצות המתוארות לעיל.

בשעה 07:26 נסעו עומר ושאהין ברכב המאזדה והנאשם ברכב הגנוב 4 על כביש 465 מכיוון מערב למזרח דרך מחסום רנתים אל תחומי האזור.

הנאשם שהה בתחומי מדינת ישראל שלא כדין ונהג ברכב הגנוב 4 ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח.

טיעוני המאשימה

הנאשם קשר קשר עם עומר אבו חדיר ואחר, במסגרת הקשר הם פעלו ככנופיה מאורגנת ומתוכננת היטב לגניבת כלי רכב בתחומי מדינת ישראל והעברתם לתחומי הרשות, הכול תוך חלוקת תפקידים, שיטת התפרצות ושימוש באמצעים טכנולוגיים מתקדמים לפריצה, הסתרה והימנעות מגילוי. הצטיידו מראש במתאם או.בי.די, המאפשר עקיפה של מערכות הנעה והגנה של כלי רכב, בנתיך מקצר להנעת הרכב ובמשבש תדרים החוסם אותות סלולר וג.פ.אס ובאופן זה שולל את איתור הרכב לאחר גניבתו. אותם התקין הנאשם בכלי רכב הגנובים בעוד האחרים מובילים אותו לשטחי האזור, והכל כמי שלא הוציא רישיון נהיגה ואינו אוחזבכיסוי ביטוחי.

המאשימה טוענת כי די באמור להצביע על החומרה היתרה במעשים המיוחסים לנאשם, המקבלת משנה תוקף

מעובדות אישומים 1 ו-4, מהם עולה כי הנאשם, עת הבחין במחסום המשטרתי, בעודו שוהה ברכב הגנוב, החל נוסע נגד כיוון התנועה, ומסכן את ציבור משתמשי הדרך עד אשר אילץ משתמש דרך תמים לסטות לשול, בהמשך, נטש את הרכב וניסה להימלט מהשוטרים. במעשיו פגע הנאשם במס' ערכים מוגנים בהם פגיעה ברכוש הציבור שכן הציבור חי בחשש שמא יגנב רכושו, עליית פרמיות הביטוח כתוצאה מגניבות כלי הרכב. עוד פגע הנאשם בביטחון משתמשי הדרך, בשל נהיגה פוחזת המסכנת חיי אדם וכן פגע בהגנה על ריבונותה של המדינה בשל כניסת הנאשם לישראל שוב ושוב.

באשר למדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בהן הורשע הנאשם, יש להתחשב בצורך במאבק בעבירות הרכוש הקשורות לכלי רכב בהרתעה ממשית בדמות מאסרים בפועל בגין עבירות אלו. קל וחומר, כשלעבירה זו מתווספות עבירות של קשירת קשר והפרעה לשוט.

נוכח העובדה כי כתב האישום אוזח באישומים המתארים מסכת עבריינית דומה, סבורה המאשימה שיש לראות בהם אירוע אחד, ומתחם העונש ההולם בגינו נע בין 55 ל-90 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, המאשימה ציינה כי הנאשם צעיר, בן 24, הודה בהזדמנות ראשונה וחסך זמן שיפוטי יקר. יחד עם זאת, מדובר במי שלחובתו 4 הרשעות קודמות - כולן בין השנים 2015 ל-2019, מרביתן בגין כניסה לישראל שלא כחוק, בגין ריצה מאסרים מאחורי סורג ובריח, שנראה שלא היה בהם כדי להרתיעו מלשוב ולהיכנס שוב ושוב לישראל שלא כחוק. הפעם הגדיל הנאשם לעשות ועם שהייתו בישראל ביצע את העבירות המיוחסות לו בצוותא עם אחרים תוך תחכום, חלוקת תפקידים, שיטת התפרצות, שימוש באמצעים טכנולוגיים לפריצה מהירה, הסתרה והימנעות מגילוי, והכל שעה שתלוי ועומד כנגדו מאסר מותנה חב הפעלה בן 3 חודשים.

לאור האמור, עותרת המאשימה לגזור על הנאשם 60 חודשי מאסר לריצוי בפועל, וכן להפעיל, במצטבר, מאסר מותנה בן 3 חודשים שהושת עליו בת"פ 64715-09-19 בבית משפט שלום רחובות, כך שסך הכול יושתו על הנאשם 63 חודשי מאסר בפועל. עוד עותרת המאשימה כי יושתו על הנאשם עונשים נלווים בדמות מאסר על תנאי, קנס, פסילת רישיון נהיגה בפועל ופסילה על תנאי.

טיעוני ב"כ הנאשם

לטענת ב"כ הנאשם המחלוקת היחידה עניינה מתחם הענישה לגביו עותרת המאשימה.

ב"כ הנאשם סבר כי בענייננו, ראוי היה כי המאשימה תיתן התייחסותה לנטילת האחריות של הנאשם, הן להודיית הנאשם והן לחסכון בזמן שיפוטי ובייחוד, להודאתו ושיתוף הפעולה בחקירה. הנאשם הוא שמסר למשטרה את כל עובדות כתב האישום, פרט את מסכת האישומים כנגדו וכנגד שניים נוספים, נגדם הוגש כתב אישום נפרד. החוקרים ביקשו מהנאשם כי ישתף פעולה והבטיחו לו כי בית המשפט יתחשב בו במסגרת העונש.

הנאשם נטל אחריות, הפליל אחרים ואת עצמו במסכת האירועים, כשהבולט בהם הוא הניסיון המתואר בפרט האישום הרביעי, שכלל לא היה ידוע למשטרה ולא נחקר על ידה. שיתוף פעולה מעין זה ראוי להערכה וצריך לבוא לידי ביטוי במסגרת גזירת דינו של הנאשם כאמירה שצריכה לצאת לא רק מבית משפט אלא גם

מהמדינה, כמי שמשותף פעולה בחקירה, מוסר גרסה מפורטת ומפליל עצמו ואחרים, ראוי שיתחשבו בו.

עוד עותר ב"כ הנאשם לסטות ממתחם הענישה לקולא. הנאשם כבן 23, עצור מיום 18.02.20, בדיוק עם פרוץ הקורונה, ועקב היותו תושב שטחים, לא קיבל ביקור וציוד, הכל בקושי רב עם תקופת הבידוד הארוכה שהייתה. בית משפט אף נוכח לדעת כמה קשה היה להביאו לאולם ביהמ"ש. כל אלה הביאו לכך שגם מעצרו היה קשה במיוחד, מעבר למעצר רגיל.

לנאשם אמנם עבר פלילי ואולם זוהי עבירת הרכוש הראשונה המיוחסת לו. מתחם הענישה בעבירות של גניבת רכב נע בין 8 ל- 24 חודשים. בענייננו, נכון אמנם שלא צריך למקם הנאשם בתחתית המתחם, שכן מיוחסות לו מספר עבירות גניבה, ואולם, הנאשם הוכה קשות, עד כדי שבירת אפו, וגרימת נזק למחיצת האף. תפקידה של משטרת ישראל לאכוף ולעצור וגם להשתמש בכוח אף לא להעניש פיזית את העצורים. זוהי סיבה נוספת להקלה בעונשו של הנאשם.

לטענת ב"כ הנאשם, תפקידו של הנאשם היה מועט ביחס לאחרים, הוא כלל לא ידע איך מכשירי הפריצה עובדים, כל תפקידו הסתכם בלקיחת הרכב והעברתו לשטחי הרשות.

ב"כ הנאשם עותר כי יקבע מתחם של בין 12 ועד ל- 30 חודשי מאסר לריצוי בפועל, כאשר יגזור על הנאשם עונש בתחתית המתחם, והמאסר המותנה יופעל בחופף למאסר שבית משפט יגזור עליו.

דברו האחרון של הנאשם

הנאשם הביע חרטה על מעשיו וציין שזו לו עבירת הרכוש הראשונה. לטענתו, למד מהטעות ומבקש את התחשבות בית המשפט.

דין והכרעה

יצוין כי הן המאשימה והן הנאשם עתרו לראות בהתנהלות העבריינית כ"אירוע" אחד. בענייננו, הגם שהנאשם הורשע במספר עבירות ובפרטי אישום שונים, הרי שמדובר, מהותית, בעבירות שבוצעו במהלך אחד של התנהלות עבריינית. בהתאם למבחני "הקשר ההדוק" שעוגנו בפסיקת בית המשפט העליון לפרשנות המונח, המדובר ב"אירוע" אחד (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14), ע"פ 5643/14 עיסא נ' מדינת ישראל (23.6.15)). על רקע זה, אני נעתרת לבקשה הצדדים באופן הזה שייקבע מתחם עונש אחד לכל אירוע.

עיון בפסיקה מלמד כי במקרים לא מעטים, בהם הורשעו נאשמים בסדרה של עבירות בקשר לרכב (פרק י"א, סימן ה' לחוק העונשין), הגם אם הפריד ביניהן פרק זמן לא מבוטל (לעיתים של חודשים ולא כפי ענייננו), מצאו בתי המשפט לקבוע מתחם עונש כולל אחד בגין מכלול העבירות, וראו בעניין זה (עפ"ג (מחוזי מרכז) 1517-12-16 מרקו מויאל נ' מדינת ישראל (22.1.17), עפ"ג (מחוזי מרכז) 22186-10-16 דן שושנה נ' מדינת ישראל (10.1.17)).

לצד כל האמור יודגש, כי בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזירת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם, יזהיר

בית המשפט את עצמו, שמא מעשה עבירה זה או אחר "יבלע" במכלול האירועים, כך שהנאשם לא ייענש בגינו, וכל אירוע יזכה להתייחסות ראויה ונפרדת בעת הליך גזירת העונש (עפ"ג (מחוזי ב"ש) 39844-08-13 מדינת ישראל נ' פאיז אבו רקייק, (26.12.2013)).

תיקון מס' 113 לחוק העונשין מתווה דרך בה על בית המשפט לנהוג בבואו לגזור את דינו של נאשם אשר הורשע בדין. על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם.

בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעיקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה. לאחר קביעת המתחם, על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם הענישה שנקבע, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה בהתאם לסעיף 40יא לחוק.

תופעת הפריצה לכלי רכב וגניבתם הפכה ל"מכת מדינה", הן בשל שכיחות המקרים והן בשל הפגיעה הקשה בשלומם ובביטחונם האישי של תושביה.

עבירות רכוש הקשורות לרכב פוגעות בערכים מוגנים וביניהם שמירה על קניינו של אדם, הגנה על פרטיותו ותחושת בטחונו של הפרט. מעבר לפגיעה בפרט, ישנה פגיעה בכלכלת המדינה והציבור כולו - המובילה לריבוי תביעות שבשלן פוליסות הביטוח של המכוניות שנגנבו מתייקרות (רע"פ 7890/10 לאיק מליטאת נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 1/11/10):

לאורך השנים, הדגישו בתי המשפט כי בשל העובדה כי עבירות אלה, הוגדרו כ"מכת מדינה", יש לנקוט ביד קשה לשם הרתעת הרבים תוך נקיטת עונשי מאסר משמעותיים, המוצג בעניין מליטאת בבית המשפט העליון, שהובא לעיל:

"[...] אין צורך להכביר מילים על מפח הנפש של אדם היוצא מביתו ומגלה כי רכבו, רכוש יקר ובעל חשיבות רבה מכל בחינה, אינו עוד. לכך מצטרף הנזק הכלכלי במעגל רחב יותר, במונחי המשק. הרוצה ליהנות בזדון מעמל הזולת ולשלוח יד ברכוש שלא הוא צבר, ראוי לענישה מחמירה, לא כל שכן מי שקופת שרצים גדולה מאחוריה, לרבות בתחום זה עצמו".

ראו גם ע"פ 11194/05 עטיה אבו סבית נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 15.05.06):

"[...] למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק דין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.05.96), כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך".

עוד פגע הנאשם בערכים מוגנים של בטחון הציבור ומשתמשי הדרך ויכולתן של הרשויות לאכוף את החוק ולהביא עבריינים לדין, בפרט כשמדובר במנוסה מרשויות החוק (ראו ע"פ 2519/14 ענאד אבו קיעאן נ' מדינת ישראל (29.12.14)). קיים סיכון ממשי ופוטנציאל נזק גבוה כתוצאה מנהיגות הפרועה של הנאשם.

תופעת הנהיגה הפראית תוך הפרה גסה של חוקי התנועה, יוצרת סיכון רב וחמור לכל הנוסעים בדרכים, ופוגעת בסדר הציבורי.

בנוסף, עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, אף מבטאת זלזול מופגן ובוטה בגורמי אכיפת החוק, והעדר מורא החוק (ראו ת"פ (מרכז) 57867-05-19 מדינת ישראל נ' סולי פריג וראו גם ת"פ (ב"ש) 51668-05-12 מדינת ישראל נ' נאג'י אבו עסא).

עוד הורשע הנאשם בעבירות של קשירת קשר (4 עבירות), שאותן יש לשקול לחומרה, בהשוואה לעבירות המבוצעות על ידי עבריין בודד. עובדות כתב האישום מלמדות על קשירת קשר לפשע של הנאשם עם יתר חברי הכנופיה. עולה מעובדות כתב האישום כי נעשה תכנון מוקדם למעשיו.

לנאשם מיוחסות 5 עבירות של שהייה בישראל שלא כדין, המציאות הביטחונית מזמנת לעיתים קרובות פגיעה וניסיונות פגיעה באזרחי המדינה מצד גורמים עוינים השוהים בה שלא כדין. במקרה שלפנינו, לא רק שהנאשם שהה בישראל שלא כדין (5 עבירות), אלא גם ביצע עבירות פליליות בצוותא חדא. הערך החברתי הנפגע מעבירת הכניסה לישראל הינו, זכותה של מדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה.

בעניין זה יפים הדברים שנקבעו ברע"פ 3173/09 מוחמד פראגין נ' מדינת ישראל [פורסם בגבו] (ניתן ביום 05.05.09):

"[...] אכן בתי המשפט מנסים, יחד עם המדינה כולה, להתמודד עם תופעות השהיה הבלתי חוקית. אין צורך להיות מומחה בביטחון על מנת להבין, כי לשהייה בלתי חוקית אוסף מגרעות; ראשית- היא הפרת החוק, וזו רעה חולה, ולא זו בלבד, אלא יש בה פוטנציאל ברור לסיכון בטחוני, והיו דברים מעולם; ואין מדינה עלי חלד שלא תיאבק בנכנסים לשטחה באופן בלתי חוקי, לא כל שכן אם יש מהם העלולים לסכן את ביטחונה ואף סיכנהו".

בשים לב לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בייחוד לנוכח כמות העבירות והצטברותן, סבורתני כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים מצויה ברף הגבוה.

אשר למדיניות הענישה הנוהגת, הנאשם הורשע בעבירות של קשירת קשר לעשות פשע (4 עבירות), עבירה של פריצה לרכב בכוונה לגנוב בצוותא חדא (4 עבירות), עבירה של גניבת רכב בצוותא חדא (3 עבירות), עבירה אחת של ניסיון לגניבת רכב בצוותא, עבירה של הפעלת מכשיר אלחוט ללא רישיון בצוותא חדא (4 עבירות), עבירה של החזקת כלי פריצה לרכב בצוותא חדא (4 עבירות), עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק (5 עבירות), עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה (4 עבירות), עבירה של נהיגה ללא ביטוח (4 עבירות), עבירה של הפרעה לשוטר וכן בעבירה של נהיגה פוחזת של רכב.

עיון בפסיקה השונה מלמד על מדיניות הענישה הנוהגת ולו על דרך ההיקש.

סקירת הפסיקה מלמדת כי במקרים שבהם הורשעו הנאשמים בעבירה של גניבת רכב, בדרך כלל הושתו עליהם עונשי מאסר לתקופות לא מבוטלות הנעות בין 8 ל- 18 חודשים (רע"פ 1108/15 מחמוד שעאבנה נ' מדינת

ישראל, (24.02.2015), רע"פ 2653/15 אברהם נ' מדינת ישראל (12.8.15); עפ"ג (מחוזי ירושלים) 57089-03-14 מחפוז נ' מדינת ישראל, (02.07.2014); ת.פ. (ירושלים) 11874-09-13 מדינת ישראל נ ג דאת, (31.12.2013); ת.פ. (רמלה) 24088-12-13 מדינת ישראל נ' היתם רג'אבי, (23.02.2016); ת.פ. (ת"א) 46381-10-13 מדינת ישראל נ' סטניסלב קריפל, (20.10.2015).

עיינתי בפסיקה אותה הגישו הצדדים כמו גם בפסיקה נוספת ממנה ניתן ללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת:

- בע"פ 4836/11 מוראד חמאד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (11.01.2012), נדחה ערעורו של נאשם צעיר, בעל עבר פלילי קל אשר הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות של גניבת רכב, מעשה פזיזות ורשלנות, החזקת מכשירי פריצה והפרעה לשוטרים במילוי תפקידו, ונידון ל- 14 חודשי מאסר.
- רע"פ 9629/07 חמדאן נ' מדינת ישראל [פורסם בתקדין] (ניתן ביום 20.11.07) - בקשת רשות ערעור פלילי שהגיש המערער נדחתה, במסגרתה נגזרו על הנאשם 32 חודשי מאסר לריצוי בפועל וכן עונשים נלווים, בעבירות של ניסיון לגניבת רכב, הפרעה לשוטרים במילוי תפקידו וכניסה לישראל שלא כדין.
- רע"פ 6163/07 מוחמד חדורה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 22/5/08) - באשר למערער 1, בית המשפט העליון השית עליו עונש של 30 חודשי מאסר בפועל בגין שלושה אישומים בגין עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, גניבת רכב, התפרצות לרכב, הפרעה לשוטרים והחזקת כלי פריצה. באשר למערער 3, בית המשפט השית עליו עונש של 52 חודשי מאסר בגין שישה אישומים שעניינם קשירת קשר לביצוע פשע, פריצה לרכב, גניבת רכב, שהייה בלתי חוקית. באשר לנאשם 5, בית המשפט השית עליו 34 חודשי מאסר בפועל בגין ארבעה אישומים שעניינם קשירת קשר לביצוע פשע, פריצה לרכב, גניבת רכב, ניסיון לגניבת רכב.
- ת"פ (מחוזי ירושלים) 24850-08-12 מדינת ישראל נ' עתמאן ואח' [פורסם בנבו] (ניתן ביום 9/1/13) - בית המשפט גזר על הנאשם בעל עבר פלילי מאסר בפועל לתקופה של 32 חודשים בהתאם למעשי פזיזות ורשלנות, הפרעה לשוטרים בעת מילוי תפקידו, גניבת רכב ועבירה של שהייה שלא כדין בישראל.
- עפ"ג (ת"א) 37710-05-16 מדינת ישראל נ' תיסיר אזגילה [פורסם בנבו] (ניתן ביום 14.09.2016), התקבל ערעור המדינה על קולת עונשו של נאשם שהורשע, על יסוד הודאתו, בעבירה של גניבת רכב ביחד עם אחר. באותו מקרה נקבע מתחם עונשי שנע בין 8-18 חודשי מאסר, זאת חלף מתחם מקל יותר שנקבע על ידי בית משפט השלום.
- עפ"ג (ים) 24052-12-15 מוסטפא סלאימה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 17.05.2016), נדחה ערעור הנאשם על גזר דינו של בית משפט השלום שהשית עליו עונש של 8 חודשי מאסר וענישה נלווית. הנאשם הודה במסגרת הסדר דיוני בעבירות של גניבת רכב, נהיגה בפזיזות ורשלנות, הפרעה לשוטרים ונהיגה ללא רישיון. במסגרת פסק הדין אושר מתחם ענישה של 8-24 חודשי מאסר. הנאשם כבן 20, נעדר עבר פלילי.
- עפ"ג (ת"א) 42501-03-14 מדינת ישראל נ' נתשה [ניתן ביום 30.6.2014] (לא פורסם), קבע בית המשפט המחוזי מתחם ענישה הנע בין 12-24 חודשי מאסר ביחס לעבירה של גניבת רכב, בנסיבות בהן

קדם למעשה תכנון מוקדם ושימוש במחשב רכב לצורך ביצוע הגניבה.

ת"פ (מרכז לוד) 56404-06-13 מדינת ישראל נ' אזברגה ואח' [פורסם בנבו] (ניתן ביום 12.1.2015), נקבע מתחם עונשי הנע בין 12 ל-18 חודשי מאסר לנאשם שהורשע בביצוע עבירה של גניבת רכב בצוותא באירוע יחיד, ולאחריה בעבירות סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ציבורי תוך נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח. לנאשם 1 עבר פלילי נקי ושתי הרשעות בעבירות תעבורה. באותו מקרה לא היה מדובר בריבוי עבירות של גניבת כלי רכב ובריבוי מעורבים בביצוע העבירות כבמקרה שלפנינו. בע"פ 425/15 אזברגה ואח' נ' מדינת ישראל (12.1.2016), הוקל מעט עונשם של שני הנאשמים והועמד על 43 ו-36 חודשי מאסר.

עפ"ג (מרכז לוד) 61853-01-13 מואמן דעמה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 7.4.2013), נדחה ערעורו של נאשם שהורשע על יסוד הודאתו בביצוע עבירה של גניבת כלי רכב, נהיגה פוחזת ברכב, הפרעה לשוטט וכניסה לישראל שלא כחוק, ונגזרו עליו 15 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

ת"פ (רמלה) 27176-08-17 מדינת ישראל נ' שריף עבדאלגווד ואח' [פורסם בנבו] (ניתן ביום 28.10.2018), נקבע מתחם ענישה הנע בין שנה ל-3 שנות מאסר לגנב רכב שהיה חלק מחבורה שגנבה 3 כלי רכב, ומתחם ענישה הנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר על אירוע בודד של גניבת רכב. על הנאשמים המרכזיים נגזרו עונשי מאסר שנעו בין 42 ל-98 חודשי מאסר בפועל, קנסות כספיים של עד 100,000 ₪ וענישה נלווית. בערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי (ע"פ 13660-12-18) הופחת עונשו של הנאשם מ-88 חודשי מאסר ל-80 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

ת"פ (שלום ראשל"צ) 20676-10-17 מדינת ישראל נ' יזן יוסף [לא פורסם] (10.04.18) - הנאשם נדון ל-42 חודשי מאסר לריצוי בפועל. הנאשם קשר קשר לאחרים לגניבת כלי רכב משטחי ישראל אל שטחי הרשות. הנאשם הורשע בארבע עבירות של קשירת קשר לעשות פשע, 7 עבירות של גניבת כלי רכב, 7 עבירות של פריצה לרכב וכניסה לישראל שלא כחוק.

ת"פ (שלום כפר סבא) 46069-06-12 מדינת ישראל נ' עויצי (עציר) ואח' [פורסם בנבו] (ניתן ביום 13/5/13) - בית המשפט אישר עונש של 37 חודשי מאסר בפועל לנאשם 1 ועונש של 34 חודשי מאסר בפועל לנאשם 2 (שניהם ללא עבר פלילי) במסגרת הסדר טיעון בעבירות של קשירת קשר לעשות פשע, גניבת רכב, כניסה לישראל שלא כחוק, פריצה לרכב בכוונה לגנוב, ניסיון גניבת רכב, פריצה לרכב בכוונה לגנוב.

ת"פ (שלום נצרת) 31782-12-09 מדינת ישראל נ' סעיד קייסי [פורסם בנבו] (ניתן ביום 16.2.11) - בעניינם של נאשמים 1,2,3 נגזר עליהם מאסר בפועל למשך 36 חודשים בעלי עבר פלילי (נאשם 1 עם שתי הרשעות קודמות שעניינן בין היתר כניסה לישראל שלא כחוק), שעברו עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, גניבת רכב, כניסה לישראל שלא כחוק.

ת"פ (שלום ראשל"צ) 52300-08-17 מדינת ישראל נ' אפנאן דרוויש [פורסם בנבו] (ניתן ביום 18/7/18) אפנאן הורשעה בעבירות של גניבת 7 כלי רכב, כאשר 6 מהם לא אותרו עד היום, התכנון

המוקדם שקדם למעשי הנאשמים, וביצוע העבירות בצוותא חדא עם מספר לא קטן של מעורבים, שחלקם תושבי האזור. לאחר התחשבות במכלול הנסיבות, כמו גם בערכים המוגנים בהם פגעו הנאשמת וחבריה, ובהם שמירה על קניינו של אדם והגנה על פרטיותו ורכושו, ובמדיניות הענישה הנוהגת, נקבע מתחם עונשי הנע בין 24 ל-42 חודשי מאסר. מתחם עונשי זה אושר בפסק דינו של בית המשפט המחוזי שניתן בעקבות ערעורה של אפנאן [עפ"ג 14301-08-18 אפנאן דרויש נ' מדינת ישראל (9.9.2019) (להלן: פסק הדין בעניין אפנאן)]. בסיכומו של יום נגזרו על אפנאן 9 חודשי מאסר בפועל, שירוצו על דרך של עבודות שירות, וזאת אך בהינתן הליך שיקומי ארוך וממושך.

ת"פ (שלום ראשון לציון) 48509-09-17 מדינת ישראל נ' רביע צאלח [פורסם בנבו] (ניתן ביום 13.5.2019), במסגרתו נקבע מתחם עונשי הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר לגבי כל עבירה של גניבת רכב. על רביע צאלח בעל עבר פלילי שניהל הליך הוכחות והורשע בין היתר בביצוע 7 עבירות של גניבת כלי רכב, נגזר עונש של 63 חודשי מאסר הכוללים הפעלת מאסר מותנה, שבעקבות ערעור הופחת ל-58 חודשים;

בבואו לגזור את הדין, שומה על בית המשפט לבחון את הדברים לגופן של העבירות, הנסיבות לביצוע העבירה, מאפייניו האישיותיים של הנאשם ונסיבותיו הייחודיות (רע"פ 3173/09 פראגין נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 05.05.09)). באשר לעבירות קודמות, ניתן לראות שקיימות 3 עבירות קודמות של כניסה לישראל שלא כחוק.

העבירות הנוכחיות לא רק שמייחסות לנאשם כניסה לישראל שלא כחוק, כי אם עבירות נלוות מרובות, בהן עבירות רכוש, נהיגה פוחזת וכיו"ב.

משנתתי דעתי למכלול השיקולים הרלוונטיים, ובייחוד לנוכח שילובן והצטברותן של העבירות והנסיבות שנלוו, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בענייננו נע בין 36 חודשי מאסר בפועל ועד ל-66 חודשי מאסר בפועל.

אשר לגזירת עונשו של הנאשם בגדרי מתחם העונש ההולם, על בית המשפט לשקול את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 לא לחוק העונשין), בעניין זה יש לשקול לחומרא את עברו הפלילי של הנאשם הכולל מספר הרשעות של כניסה לישראל שלא כחוק לרבות ריצוי מספר מאסרים בפועל, במועדים שונים, כנגד הנאשם תלוי ועומד עונש מאסר מותנה, אשר לא הרתיע אותו מלשוב לישראל שלא כחוק.

לקולא יש לשקול את הודאות הנאשם, החיסכון בזמן שיפוטי יקר, שיתוף הפעולה בחקירה המשטרתית מיד עם מעצרו וכן את החרטה שהביע הנאשם.

לא מצאתי לסטות ממתחם הענישה לקולא, כפי עתירת ב"כ הנאשם בצורה כה משמעותית, וזאת בהינתן הודאת הנאשם ושיתוף הפעולה בחקירה המשטרתית והפללת שותפיו, ואולם ניתן לכך משקל מה במסגרת גזירת העונש, כמו גם לגילו הצעיר של הנאשם והעובדה כי עברו הפלילי כולל עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק וזוהי לו עבירת רכוש ראשונה.

לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 48 חודשים מאחורי סורג ובריח.
עוד אני מפעילה את המאסר המותנה בן חודשיים ימים שהושת על הנאשם במסגרת ת"פ 64715-09-19 (שלום רחובות) בחופף ובמצטבר.
בפועל ירצה הנאשם 49 חודשי מאסר בפועל שמניינם מיום מעצרו 17/2/20.
 2. מאסר מותנה למשך 10 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר יעבור עבירת רכוש מסוג פשע, ובכלל זה עבירה בניגוד לפרק י"א, סימן ה' לחוק העונשין.
 3. מאסר מותנה למשך 6 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם מהמאסר יעבור עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה בניגוד לחוק הכניסה לישראל.
 4. קנס בסך ₪ 3,000 או 30 ימי מאסר תמורתו.
הקנס ישולם בפריסה ל- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, כשהראשון בהם ליום 1/11/20 והבאים אחריו בכל 1 לחודש. לא ישולם תשלום במועד, יעמוד מלוא הסכום לפירעון מיידי.
 5. אני פוסלת את הנאשם מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה בת 6 חודשים, אשר יימנו לאחר שחרורו ממעצר ולאחר שיפקיד את רישיון הנהיגה ו/או יצהיר כי אין ברשותו רישיון נהיגה.
 6. הנאשם יפסל מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים, ואולם, הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים ממועד שחרורו ממאסר עבירה בה הורשע.
- ניתן צו כללי למוצגים.
- זכות ערעור כחוק.
- ניתן היום, ו' תשרי תשפ"א, 24 ספטמבר 2020, במעמד הצדדים.